

endnu mere gjælder, naar det idetmindste er meget tvivlsomt, om Reguleringen virkelig er til det Bedre. Paa en Bemærkning om, at Spørgsmaalet om Acciseafgiftens Omregulering muligen kunde finde sin meest tilfredsstillende Løsning, ved istedetfor denne Afgift at substituere et procentvís beregnet Tillæg til Indførselstolden af visse her til Staden indgaaende Varer, har Finanzministeriet endvidere anført, at Accisen allerede har den Egenskab at være et Tillæg til Toldafgifterne, idet den overensstemmende med Bekjendtgjørelsen af 29de November 1842 beregnes af alle Varer, der svare Told ved Indførselen her til Staden, samt af alle søvarts indkommende, ved andre Toldsteder i Kongeriget eller Hertugdømmerne fortoldede Varer, saavel som af Varer, der svare Told ved Udførselen, samt endelig af forskjellige consumtionspligtige Artikler, efter Loven af 7de Februar d. Aar § 3. 6.

Finanzministeriet har derhos ytret, at, om end denne Beregningsmaade for Accisen ikke kan siges at være ganske principmæssig, saa har den paa den anden Side dog den Fordeel at have historisk udviklet sig og at være tilvant, og Finanzministeriet anser det for et stort Spørgsmaal om Handel og Skibsfart, selv afseet fra hvad ovenfor i Almindelighed er bemærket, vilde være bedre tjent med en anden og navnlig den ovenfor antydede Regulering af den paagjældende Afgift, hvortil kommer, at Afgiftens Oppebørsel i dens nuværende Form heller ikke medfører noget særligt Arbejde for Toldvæsenets Vedkommende.

Finanzministeriet har derfor gjentagende erklæret sig for, at Acciseafgiften vedbliver indtil videre at optrædes som hidtil, i hvilken Form den ikke kan ansees som nogen Byrde for Handel og Skibsfart. Først naar Resultatet af en almindelig Revision af den for hele Monarchiet paatænkte fælles Toldtarif forelig-

ger, hvilken Revision formeentlig vil finde Sted i Løbet af et Par Aar vilde det efter Finanzministeriets Anskuelse maaskee være mindre betænkeligt at omregulere Accisen.

Ligesom der tidligere har været givet Grossererassocieretets Comitee og den samlede Communalbestyrelse Leilighed til at udtale sig over det Forslag, der i Anledning af Spørgsmaalet om, hvilke Resourcer det kjøbenhavnske Havnevæsen behøver i den nærmest forestaaende Tid, og hvorledes disse bedst kunde tilveiebringes, var indkommet fra den i saa Henseende nedsatte Commission, saaledes har man ogsaa paany opfordret de nævnte Autoriteter til at tage Sagen under nøiere Overveielse og overhovedet at yttre sig om, hvorvidt de formene, at Alt, hvad der af Commissionen er foreslaaet forandret ved Afgiftsvæsenet m. m., helst bør forblive in statu quo, eller om nogle og da hvilke Forandringer heri hensigtsmæssigen bør indtræde.

I sin i Genhold hertil afgivne Betænkning har Grossererassocieretets Comitee erklæret sig aldeles enig med Finanzministeriet i, at Handels- og Skibsfartsforholdene for Tiden mere trænge til Ro og Fasthed end til Afgifts-omreguleringer, samt principaliter indstillet, at den kjøbenhavnske Acciseafgift inclusive 50 pCt. Afgifts-Forhøielsen maa vedblive aldeles usforandret, indtil der ved endelig Fastsættelse af Toldforholdene for hele Monarchiet kan tages Beslutning om bemeldte Afgifts fuldkomne Ophævelse. Ved iøvrigt at henholde sig til sine tidligere, i Motiverne til Lovudkastet om Acciseafgiftens Oppebørsel i 1851 meddeelte Bemærkninger om, at den af Commissionen foreslaaede Afgift paa Skibe og Varer udelukkende vilde falde Skibsfarten til Byrde, har Comiteen troet gjentagende at maatte udtale sin fuldkomne Misbilligelse af dette Forslag.